

Arrest

nr. 254 355 van 11 mei 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Gemeente WETTEREN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 december 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Wetteren van 10 november 2020 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf

Gelet op artikel 12 bis, § 3, 3bis of 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en ~~artikel 26, § 1, derde lid~~ of artikel 26/1, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam: H.

Voorna(a)m(en): A.

Nationaliteit: Servië

[...]

heeft zich op 23-07-2019 (dag/maand/jaar) aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis. § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10. § 1 tot 3 en 12bis. § 1 en 3. van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk:

Na onderzoek van het dossier blijkt dat betrokkene niet voldaan heeft aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 10 van de wet van 15.12.1980, meer bepaald:

o Betrokkene is niet in het bezit van de nodige binnenkomstdocumenten: een nationaal paspoort en een visum.

Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, §2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde bewijzen voor:
o een bewijs aansluiting ziektekostenverzekering '''

2. Over de ontvankelijkheid

Ter zitting werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij stelt dat verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep tot nietigverklaring, nu hij zelf aangeeft niet over een identiteitsbewijs te beschikken. Bijgevolg zou de gemeente Wetteren na een vernietiging enkel opnieuw kunnen vaststellen dat geen identiteitsbewijs voorligt, en kan verzoeker dus geen voordeel halen uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad is van oordeel dat het onderzoek van de exceptie samenvalt met de grond van de zaak, zodat het onderzoek naar de gegrondheid zich opdringt en thans niet op de exceptie wordt ingegaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 12bis, §2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel. Hij zet het middel uiteen als volgt:

“De verzoekende partij heeft op datum van 23/07/2019 een aanvraag ingediend overeenkomstig het artikel 10 en 12bis Vw.

De verwerende partij stelt het volgende:

‘Na onderzoek van het dossier blijkt dat betrokkene niet voldaan heeft aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van artikel 10 van de wet van 15.12.1980, meer bepaald:

- Betrokkene is niet in het bezit van de nodige binnenkomstdocumenten: een nationaal paspoort en een visum.

Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, §2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde bewijzen voor:

- Een bewijs aansluiting ziektekostenverzekering’

(zie het stuk 1)

Verzoeker kan hiermee niet akkoord zijn.

5.1.1.

De eiser beschikt op heden niet over een paspoort.

Hij is in België aangekomen toen hij minderjarig was. De ambassade van Kosovo en Servië weigeren op heden om hem een paspoort af te leveren.

Hij beschikt echter over een geboorteakte, wat tevens zijn identiteit en afkomst kan bewijzen. Dit werd ook voorgelegd.

Een geldig paspoort eisen om een gezinshereniging aanvraag in te dienen zou een inmenging in zijn familielevens vormen, te meer er in het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken talloze beslissingen zitten m.b.t. de verzoeker waaruit blijkt dat er nooit getwijfeld is omtrent verzoekers identiteit. De eiser bewijst zijn identiteit op basis van zijn geboorte akte.

(zie het stuk 2)

De Burgemeester motiveert niet waarom eiser niet vrijgesteld is.

5.1.2.

Verzoeker heeft weldegelijk een ziektekostenverzekering afgesloten.

Dit is ook voorgelegd bij de aanvraag.

Verzoeker stelt vast dat hij verzekerd is sinds 01/01/2018.

(zie het stuk 3)

Verzoeker voldoet bijgevolg aan de bedoelde bewijzen van artikel 12bis, §2 van de wet van 15/12/1980 voorgelegd.

Uit het voorgaande is gebleken dat de gemachtigde van de Burgemeester niet op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

De Burgemeester had rekening moeten houden met het feit dat verzoeker niet over een geldig nationaal paspoort kan beschikken en de aanvraag voor een toelating tot verblijf ontvankelijk moeten verklaren."

3.2. De verwerende partij heeft noch het administratief dossier, noch een nota ingediend, hoewel zij daartoe werd uitgenodigd.

3.3.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

3.2.2. Verzoeker heeft een aanvraag ingediend in toepassing van de artikelen 10 en 12bis van de Vreemdelingenwet. Artikel 12bis, §1, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

[...]

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

[...].”

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aanvraag niet in overweging wordt genomen, omdat niet alle stavingsstukken bedoeld in de artikelen 10, §§1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3 van de Vreemdelingenwet werden overgelegd. Wat betreft het bewijs van identiteit dat moet worden neergelegd wordt gesteld dat verzoeker niet in het bezit is van de nodige binnenkomstdocumenten, zijnde een nationaal paspoort en een visum.

Verzoeker betwist niet dat hij niet in het bezit is van een paspoort; hij stelt dienaangaande dat de ambassade van Kosovo en Servië op heden weigeren hem een paspoort af te leveren én dat hij op andere manieren zijn identiteit, die nooit eerder zou zijn betwist door de verwerende partij, heeft trachten aan te tonen.

Om te kunnen beoordelen of de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd, moet kunnen worden nagegaan of verzoeker de argumenten die hij thans te berde brengt ook reeds had uiteengezet in de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker ontkent dat hij geen bewijs van aansluiting van ziektekostenverzekering had gevoegd bij de aanvraag.

Het onderzoek van de argumenten van verzoeker vereisen een inzage in het administratief dossier. Dit dossier werd echter niet neergelegd, zodat de Raad niet kan nagaan of de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met alle in het kader van de aanvraag voorgelegde stukken. Door het neerleggen van een onvolledig administratief dossier heeft de verwerende partij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk gemaakt (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). De nietigverklaring van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de burgemeester van de gemeente Wetteren van 10 november 2020 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS